

1. Розвивальні професіографічні засади зумовлюється професійним розвитком особистості, який проходить у системі середньої, спеціальної та вищої освіти, а також під час трудової діяльності.

2. Парадигмальні засади пояснюють нові гуманітарно та професійно орієнтовані парадигми освіти, які особливо гостро стоять перед людством, яка проживає у третьому тисячолітті.

Таким чином, як стверджує велика кількість учених України та зарубіжжя, інтегративний підхід повинен визначатися, як цілісна система, яка поєднує не лише зміст професійних знань, а і практичні навички та уміння (загальнопрофесійні, організаційно-діяльнісні та особистісно-орієнтовані).

Список використаних джерел:

1. Божко Н. Інтегративний підхід до навчання у контексті реформування системи освіти України / Н. Божко // Молодь і ринок. - 2018. - №7 (162). - С. 84-89.
2. Булгакова Н.Б. Вісник нац. Авіац. Ун-ту. Серія: Педагогіка. Психологія: зб. наук. Пр. -Київ: Вид-во Науц. Авіац. Ун-ту «НА У-друк; 2010. Вип. 3.- С. 13-19.
3. Козловська І. М. Теоретико- методологічні аспекти інтеграції знань учнів професійної школи (дидактичні основи / І. М. Козловська. -Львів: Світ, 1999. - 302 с.
4. Педагогічний словник [за ред. М. Д. Ярмаченка]. - Київ: Педагогічна думка, 2001. - 516 с.
5. Пришупа Ю. Ю. Інтегративний підхід як один із факторів формування самоосвітньої майбутніх інженерів-будівельників. Пришупа Ю.Ю. // Вісник Національного університету оборони України. -2014. - №1 (38). - с. 134-138.
6. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English Sixth Edition; ed. by Sally Wehmeier Oxford, University Press, 2000. 540 p.

Стельмах О.М.,

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
кафедри машинознавства та транспорту,

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка

Мяхкота В.П.,

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
кафедри машинознавства та транспорту,

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка

Чалий А.Д.

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти
кафедри машинознавства та транспорту,

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЄКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВИТИ

Пошук шляхів і засобів реалізації стратегічних установок та ідей відображених у нових нормативних документах, аналіз досягнутих результатів реформування системи освіти ставлять перед педагогічною наукою нові завдання, що охоплюють як методичний, так і ціннісно-цільовий рівень організації освітньої діяльності.

Зміна концепції викликає часом лавиноподібний процес локальних змін у системі освіти, загалом, і в кожній її ланці окремо. Освітні заклади та педагоги роблять свій внесок у вдосконалення цього процесу, використовуючи та впроваджуючи в практику освітньої діяльності нові прийоми, методи та технології навчання. Але чи потрібні такі зміни освіти? Чому не можна обійтися колишніми, перевіреними методами традиційної системи освіти? Відповідь очевидна: зміни потрібні, бо нова ситуація потребує нових підходів.

Модернізація професійної освіти відбувається під впливом змін ринку праці. Ринкові перетворення змінили попит робочої сили, потребуються нові якості людського капіталу

орієнтовані, перш за все, на становлення особистості випускника ЗВО, формування перспективного соціуму, створення ресурсу для інноваційної економіки.

Проектні технології та методика їх застосування є предметом дослідження багатьох наук: педагогіки, соціології, економіки, архітектури, дизайну та ін. Застосування проектних технологій у вивченні різних навчальних предметів та дисциплін, визначення їх сутнісних характеристик, способів розробки та методики використання дозволили виділити в дидактиці самостійний напрямок досліджень, який називається проектний підхід у навчанні [2]. Відповідно до даного підходу формування загальних та професійних компетенцій студентів розглядаються як спеціально організована самостійна освітня їх діяльність під керівництвом педагога.

Проектні технології призводять до різних дидактичних результатів. Організовані викладачем проекти дозволяють створювати проблемні професійні ситуації, керувати освітнім процесом, активізувати пізнавальну діяльність студентів, а також сприяють більш ефективному засвоєнню знань, розвитку таких важливих для майбутнього спеціаліста умінь як проектувальні вміння.

Технологія в педагогіці – це сукупність, спеціальний набір форм, методів, способів, прийомів навчання та виховних засобів, що системно використовуються в освітньому процесі, один із способів впливу на процеси розвитку, навчання та виховання дитини. В основі проектних технологій покладено ідею, що становить суть поняття «проект», що означає «кинутий уперед». Під проектними технологіями розуміють «попередній текст будь-якого документа, план, задум, припущення щось зробити у майбутньому» [1].

Проект завжди спрямований на результат, у цьому виражається його прагматична спрямованість. Результат можна отримати при вирішенні актуальної професійно або особисто важливої проблеми, його можна побачити, осмислити, застосувати у реальній практичній діяльності.

Особливої актуальності використання проектних технологій набуває у контексті реалізації компетентнісного підходу. Якщо розглядати проект як єдність мети та дії, а вміння як властивість особистості виконувати певні дії в нових умовах на основі раніше набутих знань, то очевидний взаємозв'язок між процесами формування дій та набуття умінь у професійному навчанні. Таким чином, майбутні фахівці, володіючи певними знаннями, досягають певного рівня сформованості умінь, а саме проектувальні вміння, які дозволять їм успішно адаптуватись на ринку праці.

Аналіз розвитку системи освіти показує, що змінюються ціннісні орієнтири: перехід від передачі знань до діяльнісно-орієнтованої парадигми сталого розвитку, що передбачає освіту, орієнтовану на результат.

У нашому дослідженні проектні вміння визначаються як вміння проектувати цілеспрямований діяльнісний процес, його результати, умови та перспективи розвитку. Проектувальні вміння існують у формі діяльності та виявляються через діяльність, тому розвиток проектних технологій у професійне навчання та впровадження компетентнісного підходу в освіті зумовили появу в практиці підготовки майбутніх фахівців методу проектів. Класифікації проектів виділено відповідно до типологічних ознак проектів [3]:

1. Домінуюча у проекті діяльність: дослідна, пошукова, творча, рольова, прикладна (практико-орієнтована), ознайомлювально-орієнтовна.
2. Предметно-змістовна галузь: монопроект, міждисциплінарний проект.
3. Характер координації проекту: безпосередній, прихований.
4. Характер контактів: серед учасників однієї освітньої установи, групи, міста, регіону, країни, різних країн світу.
5. Кількість учасників проекту.
6. Тривалість виконання проекту.

Метою організації проектної діяльності є формування проектувальних умінь студентів для майбутньої професійної діяльності. Мета застосування методу проектів в освітньому процесі полягає у розвитку узагальнених способів професійної та суспільної діяльності (загальні

та професійні компетенції) шляхом розвитку різних компонентів проєктувальних умінь. Діяльну основу мають інші методи навчання (ділова гра, тренінг, кейс-методи), але на наш погляд саме проєктний метод дозволяє сформувати певні проєктувальні уміння, які утворюють основу загальних та професійних компетенцій майбутнього фахівця професійної освіти.

Список використаних джерел:

1. Биков В.Ю. Проєктний підхід і дистанційне навчання у професійній підготовці управлінських кадрів [Електронний ресурс] / В.Ю. Биков. – Режим доступу: <http://www.ime.edu-ua.net/cont/Bykov1.doc>
2. Ігнат'єва І. А. Проєктний підхід як методологічна основа трансформації бізнес-освіти. Формування сучасної парадигми менеджмент–освіти у соціокультурній сфері : збірник доп. Всеукр. наук.-метод. сем., 6 квітня 2017 р. Київ : КНУЕІМ, 2017. С. 76-77.
3. Сас Н. Використання проєктної організації навчального процесу та управління діяльністю вищих навчальних закладів. Витоки педагогічної майстерності. 2013. Вип. 11. С. 300-305.

Струганець Б. В.,

кандидат педагогічних наук, доцент

Ландяк Д. П.

здобувач третього освітньо-наукового рівня вищої освіти

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка,

м. Тернопіль, Україна

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ ЗАСОБАМИ SMART ТЕХНОЛОГІЙ

У сучасному світі, де технології розвиваються стрімкими темпами, важливість інтеграції новітніх технічних рішень в освітній процес стає все більш актуальною. Особливе місце в цьому процесі займають Smart технології, що відкривають нові можливості для підвищення якості навчання і формування необхідних компетенцій. В контексті інженерно-педагогічної освіти, готовність майбутніх інженерів-педагогів до ефективного використання цих технологій є критичною для їх професійної діяльності та подальшого розвитку.

Формування інформаційно-комунікативної компетентності є основою для розвитку навичок критичного мислення, розв'язання проблем і творчості. Застосування Smart технологій — від віртуальних та розширених реальностей до інтерактивних навчальних платформ — може значно покращити цей процес шляхом створення більш залучаючих і динамічних навчальних середовищ.

Ця стаття націлена на аналіз інноваційних підходів та методів використання Smart технологій у навчанні майбутніх інженерів-педагогів, а також розглядає практичні аспекти імплементації цих технологій в освітній процес. Ми оцінимо ефективність різних технологічних рішень та визначимо, як вони можуть допомогти формувати ключові компетенції, необхідні для сучасного освітнього та професійного середовища.

Через це дослідження, ми прагнемо внести вклад у теорію і практику інженерної освіти, забезпечивши базу для розвитку ефективних стратегій інтеграції Smart технологій у професійну підготовку інженерів-педагогів, що є актуальним і значущим кроком на шляху до модернізації освітнього процесу.

Останні роки показали значний прогрес у розвитку інтерактивних навчальних платформ, які трансформують традиційні підходи до освіти. Платформи, такі як Google Classroom та Microsoft Teams, стали значно більш інтегрованими із засобами для створення колаборативного навчального середовища. Завдяки вбудованим інструментам для спільної роботи, студенти та викладачі можуть легко спілкуватися, виконувати групові завдання та обмінюватися ресурсами в реальному часі, що сприяє глибшому залученню у навчальний процес.

Віртуальна (VR) та розширена реальність (AR) продовжують відігравати важливу роль у навчальних програмах. Наприклад, VR дозволяє студентам-інженерам занурюватися у віртуальні лабораторії, де вони можуть безпечно проводити експерименти та відпрацьовувати